

Bewonersblad voor de locaties van Marga Klompé in regio Winterswijk

MargaBode

Najaar 2025

Winterswijk, een
gemeente waar
muziek in zit

Bommelwereld
opent in Achterhoek

Terugblik
Zwarte Cross

**Marga
Klompé**
voor het beste van elk moment

Voorwoord raad van bestuur

De vakantieperiode zit er alweer bijna op. Fijn dat de vertrouwde gezichten terugkeren op de afdelingen en we samen de dagelijkse regelmaat weer oppakken.

Tegelijkertijd kijken we terug op een zomer vol warmte en mooie momenten, mogelijk gemaakt door de inzet van onze medewerkers en vrijwilligers.

Hoogtepunten waren er volop: van de vakantieweek bij Beth San en De Molenberg tot onze aanwezigheid op de Zwarte Cross. Voor mij persoonlijk was het een bijzondere ervaring om samen met een bewoner – die vroeger zelf motorcrosser was – een rondje over de crossbaan te rijden. Een onvergetelijke belevenis, al bezorgde het me ook drie dagen een pijnlijke rug. Het motto van de Zwarte Cross dit jaar was Grooven en Stoeven. Vooral dat grooven was volop aanwezig in ons eigen stamcafé De Schans, waar jong en oud samen genoten van advocaatjes met slagroom en muziek.

Het is inmiddels een jaar geleden dat ik als bestuurder van Marga Klompé ben begonnen. Ik merk dat ik me helemaal thuis voel binnen de organisatie en in deze streek. De verbondenheid tussen jong en oud die ik op de Zwarte Cross heb ervaren, zie ik ook terug binnen onze locaties: een gevoel van saamhorigheid en trots. Dit moeten we zeker koesteren. Juist in een tijd waarin er in de wereld zoveel onrust en tegenstellingen zijn, ervaar ik dit als een verademing – iets om zuinig op te zijn en samen vast te houden.

Tegelijkertijd beseffen we dat de personeelskrapte veel van ons vraagt. Des te meer waarderen we de inzet en betrokkenheid van onze medewerkers en vrijwilligers. Hun bijdrage maakt het mogelijk dat bewoners, ondanks de uitdagingen, zo veel mooie momenten beleven.

De komende maanden kijken we ook vooruit naar spannende ontwikkelingen. We hopen dit najaar de vergunning voor onze nieuwe De Molenberg rond te krijgen en daarnaast starten we met de plannen voor de nieuwbouw aan de Parallelweg in Winterswijk. Twee plekken waar we willen bouwen aan een warm thuis voor bewoners, met veel aandacht voor woongemak en welzijn. Op andere plekken zoals in Lochem werken we aan verbeteringen in het bestaande pand omdat daar de nieuwbouw nog een paar jaar op zich laat wachten. Kortom: na een zomer om de accu weer even op te laden gaan we nu weer op volle toeren vooruit.

Met dit bewonersblad willen we een inkijkje geven in alles wat er leeft binnen onze organisatie en locaties. Mooie verhalen en foto's die laten zien wat we samen mogelijk maken. Ik wens u veel leesplezier en een kleurrijke, verbonden herfst.

Namens de raad van bestuur,
Peter Meulenberg

Van de redactie

Het is op het moment van schrijven hoogzomer en hebben net een tropische week achter de rug. De meeste mensen zijn of gaan nog met vakantie. In Winterswijk is iedereen alweer druk met de voorbereidingen van het Volksfeest dat over een paar weken alweer gevierd wordt.

Winterswijk een gemeente waar muziek in zit, is de slogan. In Winterswijk zijn er maar liefst zes muziekverenigingen. In deze herfsteditie worden de oprichting van deze muziekkorpsen uitgelicht. Bij feest hoort muziek of het nu zang, orkest of een dweilorkest is, het verhoogt de feestvreugde. In Groenlo is er een nieuw attractiepark gebouwd, de wereld van Bommel dat in oktober geopend wordt. In deze editie leest u hier meer over.

Heeft u zelf nog iets voor de MargaBode, dan horen wij het graag. margabodewinterswijk@szmk.nl

Wij wensen u heel veel leesplezier!

Colofon MargaBode

Anke Hillen
De Berkhof

Ester Wijkamp
Vredense Hof

Jolanda Lammers,
Gerrie Heijnen
De Pelkwijk

margabodewinterswijk@szmk.nl

Winterswijk een gemeente waar **muziek** in zit, wordt er vaak gezegd

De uitspraak "Winterswijk, een gemeente waar muziek in zit" is een slogan die de gemeente Winterswijk gebruikt om te benadrukken dat de gemeente bekend staat om zijn rijke muziekscene. Deze slogan is al jarenlang een onderdeel van het imago van Winterswijk en wordt gebruikt om de gemeente te promoten als een plek met een levendige muziekcultuur.

De gemeente Winterswijk heeft een groot aantal muziekverenigingen, waaronder veel die op hoog niveau spelen. Er zijn diverse soorten verenigingen, waaronder dweilorkesten, koren, popbandjes en zelfs een accordeonvereniging. Deze verenigingen dragen bij aan de levendige muziekcultuur in Winterswijk.

De slogan "Winterswijk, een gemeente waar muziek in zit" wordt gebruikt om de gemeente te onderscheiden van andere gemeenten en om mensen aan te trekken die van muziek houden. De gemeente organiseert regelmatig muziekfestivals en andere evenementen die bijdragen aan de levendige muziekscene.

Er zijn zes muziekverenigingen: drie harmonieorkesten, KWOV (Koninklijke Winterswijkse Orkest Vereniging) Concordia Kotten en Excelsior en drie fanfareorkesten, Eendracht, Sint Jan Meddo en Crescendo Ratum.

En dan zijn er nog vier dweilorkesten, De Eierjongens, Knapp'n, Toeten Noch Bloazen en Toontje Ongeregeld. De muziekverenigingen zorgen voor een feestelijke sfeer tijdens het Volksfeest, eerst wordt er meegelopen in de optocht en daarna is het afmelden in de feesttent op de markt. Hieronder een kleine inleiding hoe de orkesten ontstaan zijn.

KWOV - Koninklijke Winterswijkse Orkest Vereniging

(harmonie)

De Koninklijke Winterswijkse Orkest Vereniging werd opgericht op 2 januari 1902 door de heren B.J. Schreurs en A. Scholten. Ze bestaat uit een harmonieorkest, een symfonieorkest, opleidingsorkesten voor de harmonie- en symfonieafdelingen en een slagwerkgroep. De vereniging telt ongeveer 150 leden. De KWOV is opgericht als een symfonieorkest. Al snel ontstonden er ook een harmonie-orkest en een boerenkapel. Het harmonieorkest was al voor de Tweede Wereldoorlog zeer succesvol. Het orkest speelt sinds 1939 in de hoogste afdeling van de amateurorkesten, de eerste divisie.

Excelsior *(harmonie)*

In de winter van 1906 komen Bernard Harwig en Gerrit Peters met plannen voor een nieuwe muziekvereniging. Ze waren beide lid geweest van Euphonia, een in 1870 opgerichte fanfare die al enige tijd ter ziele was. Al snel komen er zeven mannen bijeen in de schuur van Harwig om te repeteren op de oude instrumenten van Euphonia. Hun eerste optreden vindt plaats op paasmaandag, 1 april 1907, in Meddo. Wanneer men op 9 juni in het Winterswijkse feestgebouw mag musiceren heeft men voor het muziekkorps de naam "Excelsior" gekozen, dat "steeds hoger" betekent. Sindsdien wordt 9 juni 1907 beschouwd als de oprichtingsdatum van de vereniging. Al snel melden zich nog een aantal muzikanten, zodat Excelsior in het najaar uit ruim 20 leden bestaat. In de beginperiode wordt er zo nu en dan een concert gegeven. Met het spelen van dansmuziek op bruiloften en bij andere gelegenheden wordt de verenigingskas gevuld. In 1914 breekt de Eerste Wereld oorlog uit. Veel leden worden voor het leger opgeroepen en belanden bij militaire muziekkorpsen. Voor de vereniging pakt dit gunstig uit, want na de oorlogsjaren stijgt het muzikale niveau. Excelsior promoveert in 1919 naar de tweede afdeling, in 1920 naar de eerste afdeling en in 1923 naar de afdeling uitmuntendheid.

Concordia Kotten

(harmonie)

Het idee om een muziekvereniging op te richten is vreemd genoeg niet in Kotten zelf geboren. Dat gebeurde in Miste, tijdens een bruiloft, waar muziekvereniging Excelsior uit Winterswijk speelde. "Dat kunnen wij ook in Kotten" moet één van de aanwezige Kottenaren heel nadrukkelijk hebben gezegd. En zo werd enkele weken later op 10 oktober 1919 muziekvereniging Concordia opgericht door drie broers Nijman, twee broers Piepers, Slotboom, Goossens en Kuenen.

Van het begin af aan werd er geoefend in gebouw Wilhelmina, ook nu nog de thuisbasis voor de vereniging. Naast de fanfaremuziek werd er ook geoefend op balmuziek. Want bij programma's vroeger zag je meestal staan: bal na en bovendien moest men vaak de muziek verzorgen bij bruiloften en bij verenigingen.

Na de oorlog kon Concordia echter meteen haar steentje bijdragen tijdens de viering van de bevrijding op 19 mei 1945. Er zijn dan nog 23 leden. In juni 1948 kreeg men een vaandel aangeboden door de Kottense gemeenschap. Dit heeft dertig jaar dienst gedaan en werd in 1978 vervangen door een nieuw exemplaar. In oktober 1960 werd de vereniging uitgebreid met een drumband, die inmiddels is omgevormd tot een malletband en in 1976 werden er ook majorettes aan de vereniging toegevoegd.

Naast de onderdelen waaruit Concordia nu nog bestaat, heeft Concordia ook jarenlang een Grenzkapelle gehad. Samen met leden van de TOEP, de plaatselijke toneelvereniging, trad men op veel plaatsen op. Ook heeft Concordia nog twee dansorkesten voortgebracht, te weten Second Name en Concordia's Dansorkest. Een hoogtepunt uit de geschiedenis van Concordia is ongetwijfeld het deelnemen aan het defilé voor Paleis Soestdijk in 1980 t.g.v. de verjaardag van koningin Juliana.

Niet alleen vroeger was Concordia zeer actief, maar ook tegenwoordig met tal van shows, festivals en concoursen, waar de leden zich altijd volledig voor inzetten.

De vereniging vervult dan ook een sociale en culturele functie binnen de gemeenschap en is niet meer weg te denken uit Kotten, of beter gezegd Winterswijk.

Sint Jan Meddo

(fanfare)

Opgericht 1 oktober 1929 verder helaas niets bekend.

Eendracht

(fanfare)

Vóór 1936 werd het school- en volksfeest rond de Emma-school in de Winterswijkse buurtschap Henxel muzikaal opgeluisterd door een blaasorkest uit de naburige Duitse stad Vreden. Er was echter één probleem: het Duitse orkest kon het Wilhelmus niet spelen. Ook bleek het orkest niet in staat om aan het eind van de festiviteiten de samenzang van een danklied te begeleiden. Enkele jongemannen zeiden toen tegen elkaar: "Dat könne wi-j zelf ok wal!".

Dit was het begin van "Eendracht". Instrumenten werden gekocht in Winterswijk. Daar lag namelijk het instrumentarium van het opgeheven fanfareorkest "Excelsior" nog opgeslagen. Overigens waren enkele leden van het nieuw op te richten orkest ook al lid geweest van dat Excelsior. Onder anderen H. Lieverdink, de gebroeders Oblink en Y. de Vries.

Crescendo Ratum,

(fanfare)

Opgericht op 15 april 1946. Tussen de eerste en tweede wereldoorlog in heeft reeds een muziekvereniging Crescendo bestaan in Ratum. Deze werd opgericht op 21 april 1921 maar ging in 1938 helaas ter ziele.

In april 1946 kwamen Albert Heesen en Albert ten Damme, met nog wat oud-leden, bij elkaar om te trachten Crescendo weer nieuw leven in te blazen. Instrumenten lagen veelal nog bij de voormalige leden thuis al had het slagwerk, dat opgeslagen lag in gebouw Emma de oorlog niet overleefd.

De heer Weenink, destijds dirigent van Sint Jan uit Meddo, werd gevraagd ook de dirigeerstok van het nog op te richten Crescendo ter hand te nemen. En zo kwam ook hij op 15 april 1946 bij de familie Samberg voor de oprichting van de nieuwe muziekvereniging.

Het verschil tussen fanfare en harmonie orkest

Fanfare:

Een fanfareorkest bestaat uit een combinatie van koperblazers (trompetten, trombones, etc.), saxofoons en slagwerk. Vaak wordt de bugel gebruikt voor de melodieën, terwijl trompetten en cornetten meer de hogere tonen voor hun rekening nemen.

Harmonie:

Een harmonieorkest heeft dezelfde bezetting als een fanfare, maar voegt daar houtblaasinstrumenten aan toe. Deze houtblazers zorgen voor een bredere klankkleur en meer melodische mogelijkheden.

In het kort: een fanfare is meer gefocust op koperblazers en saxofoons, terwijl een harmonie een groter scala aan instrumenten heeft, inclusief houtblazers, wat resulteert in een rijkere klank.

EN DAN ZIJN ER NOG DIVERSE DWEILORKESTEN

DE EIERJONGENS

Ons dweilorkest bestaat uit ruim 20 enthousiaste Winterswijkse muzikanten; dames en heren, variërend in leeftijd van tiener tot zeventiger. De Eierjongens zijn van alle markten thuis, en beschikken over een breed repertoire dat voor elke gelegenheid geschikt is. Door onze typisch eigen 'sound', het enthousiasme waarmee de muziek gebracht wordt, en onze opvallende kleding (gebaseerd op het werk van de oud-Winterswijker Piet Mondriaan) wordt elk optreden een feest voor u en voor ons!

VAN TOETEN NOCH BLOAZEN

Wie is Van Toeten noch Bloazen. In de zomer 1990 begon ons dweilorkest als een eenmalig gelegenheidsorkest op he volksfeest in de Winterswijkse buurtschap Henxel. Een bij elkaar geraapt groepje muzikanten die één ding gemeen had: Met heel veel plezier muziek maken!

KNAPP'N

Wij zijn Knapp'n: een dweilorkest dat is ontstaan vanuit Eendracht. We zijn een jonge, ambitieuze en enthousiaste groep muzikanten die sfeer brengt op elke soort gelegenheid. Denk hierbij aan een buurt-BBQ, een tuinfeestje of een verjaardag. Maar dat niet alleen, we zijn namelijk ook te vinden op dweilorkestenfestivals! Ons doel is om met ons dweilorkest een gevarieerd programma te spelen. We spelen nummers die voortkomen uit onze achterhoekse roots, zoals Oerend Hard maar we arrangeren ook onze eigen nummers met hedendaagse feestmuziek van onder andere de Snollebollekes en Kraantje Pappie. Of een mix van de bekende nummers van de band Doe Maar. Er zit voor iedereen wel wat bij en zo zorgen wij voor passende muziek bij elke gelegenheid!

TOONTJE ONGEREGELD

Toontje Ongeregeld is een dweilorkest uit Winterswijk bestaande uit 19 jonge, enthousiaste muzikanten. Bij ons staan plezier en muzikaliteit voorop en dat zorgt altijd voor een feestje. Op 29 mei 1997 zag dweilorkest Toontje Ongeregeld het levenslicht als onderdeel van muziekvereniging Crescendo Ratum. Wij zijn te vinden bij uiteenlopende activiteiten, zoals: bruiloften, open dagen, kersmarkten, sportwedstrijden. Ons repertoire bestaat uit nummers van U2 tot Normaal, van Coldplay tot Mama Laudaaa en van Matthias Reim tot Guus Meeuwes.

Wat is een dweilorkest

Een dweilorkest of dweilband is een muziekkapel bestaande uit blazers en slagwerkers. De muziek die gespeeld wordt is vaak carnavalesk, maar in ieder geval feestelijk. Ook wordt er door het uitdunnen van de landelijke carnaval hits, steeds vaker gegrepen naar arrangementen van bekende wereldhits.

Oorsprong naam

Het woord 'dweil' in dweilorkesten komt van de term 'dweilen', in de zin van 'doelloos, dan wel dronken, op straat rondzwerven'. In Brabant, en in mindere mate Limburg, is (of vaker, was) het gebruikelijk om tijdens carnaval van café naar café te 'dweilen', dit gebeurde onder begeleiding van kleine carnavalskapellen die voor de muziek zorgden. Zo ontstonden al snel de termen 'dweilband' en 'dweilorkest'.

Het vrijetijdsorkest

Twee keer in het jaar treedt het Vrijetijdsorkest van Boogie Woogie op in De Pelkwijk. Een groot succes, gezien de drukte. Vele bewoners hebben wel een bekende die mee speelt in dit orkest. Zij verzorgen een mooi muzikaal optreden. Het VrijeTijdsOrkest is een ensemble van Boogie Woogie. Het orkest bestaat uit ongeveer 35 muzikanten. De leeftijd is zeer wisselend: van begin 40 tot 85. Het VrijeTijdsOrkest is een hafa-orkest (harmonie-fanfane),

aangevuld met een vleugel en een basgitaar. Niets moet, alles mag. Het orkest is er niet op gericht om prestaties te leveren, dat wil zeggen dat er niet wordt meegedaan aan concoursen of wedstrijden. Maar er moet natuurlijk wel mooie muziek gespeeld worden, dus er wordt serieus gewerkt in een ontspannen sfeer.

Het repertoire dat gespeeld wordt is zeer afwisselend: van klassiek tot modern.

De Harmonie van Vroeger

“Kiek es, Jan, heb ie ‘t al heard? De harmonie van ‘t durp, die goat weer optreden, as ze dat vroeger deden. Zo’n mooi geluid, dat ze maken, as al die instrumenten tegelijk klinken. As kind zat ik al te wiebelen op de bank, zo fijn vond ik dat”, vertelt opa Henk, terwijl hij met zijn rimpelige vingers over de verweerde houten tafelblad wrijft. Hij kijkt naar zijn kleinzoon, die nieuwsgierig naar hem opkijkt.

“Harmonie, opa? Wat is dat dan?” vraagt de kleine jongen. “Harmonie, dat is een club van muzikanten, jongen. Mensen die samen muziek maken met allerlei instrumenten. Blaasinstrumenten, zoals trompetten, trombones en klarinetten, maar ook slagwerk, zoals de trommels en bekkens. Vroeger was het een hele gebeurtenis, zo’n optreden. Dan kwam het hele dorp bij mekaar, op het pleintje bij de kerk. En dan, dan klonk die muziek, dat zwol zo mooi over de mensen heen.”

Opa Henk zucht even, alsof hij de klanken weer hoort galmen in zijn oren. “Ik weet nog goed, dat ik als klein manneke, stiekem op de kist met de grote trom zat. Zo’n prachtig geluid, dat ik er helemaal wiebelig van werd. De dirigent, die meneer Jansen, die keek me dan streng

aan, maar ik kon het niet laten. Ik was helemaal weg van de muziek.”

“En wat speelden ze dan, opa?” wil de jongen weten.

“Van alles, jongen, van marsen tot walsen. Van polka’s tot liedjes die iedereen kende. Zo’n nummer van Toon Hermans, ‘Mien waar is mien’, dat speelden ze dan ook. En dan zong het hele dorp mee. Dat was pas gezellig. De muziek was toen nog zo belangrijk voor ons, het verbond ons. Het bracht ons samen, jong en oud. Je kon er je zorgen even bij vergeten.”

Opa Henk kijkt naar buiten, naar de zon die ondergaat. “Het is jammer dat het nu allemaal zo anders is. De harmonie is er nog wel, maar het is niet meer zo ‘t zelfde als vroeger. De mensen zijn zo druk, ze hebben andere dingen aan hun hoofd. Maar toch, als ik de muziek hoor, dan komt het allemaal weer terug. De herinneringen, het gevoel. De harmonie van vroeger, die zit nog steeds in mijn hart, jongen.”

En zo eindigt het verhaal van opa Henk, met een glimlach op zijn gezicht en een twinkeling in zijn ogen, terwijl de zon de laatste stralen over het Achterhoekse landschap werpt.

Muziek van toen

Het is alsof de bewoners van verpleeghuis Pronsweide hun vroegere tijd van uitgaan herbeleven. Alsof de tijd heeft stilgestaan: je favoriete plaatje aanvragen, plezier beleven, handjes in de lucht en meedeinen op onvervalste meezingers. Dit alles elke woensdagmiddag onder bevoegen leiding van voormalig radiocoryfee Willem Beemsterboer.

Als we komen, treffen we een volle zaal De Schoppe aan waar Willem wekelijks de bewoners vermaakt met muziek van toen en nu. Willem (78) was jarenlang presentator van het succesvolle radioprogramma 'Hitlabel' op Slingeland FM. De van oorsprong uit Hippolytushoef afkomstige Willem heeft elke week zo'n 14.000(!) nummers bij zich op zijn laptop. "Het zijn nummers uit de jaren '50/60 maar zeker ook nummers van latere jaargangen. Nummers als Hotel California van The Eagles, Boogie Wonderland van Earth, Wind & Fire en Living Next Door To Alice van Smokie zijn populair", aldus Willem die zelf duidelijk zichtbaar veel plezier aan de muziekmiddagen beleeft.

Willems passie om muziek te draaien voor anderen ontstond jaren geleden in het ziekenhuis in Den Bosch. "Ik was ernstig ziek. Ik luisterde in bed naar de muziek van de ziekenomroep. Het deed mij erg goed en ik genoot ervan. Ik vertelde tegen mijn vrouw dat als ik beter mocht worden, ik later muziek voor anderen zou draaien. Zo geschiedde. Ik zie nu ook het plezier van de bewoners zoals destijds ook beleefde."

'Belofte gehouden om muziek te draaien voor anderen als ik weer beter zou worden.' Willem: "met een aanvraagbriefje kunnen bewoners een verzoeknummer indienen. Vrijwilligers helpen hierbij. Er zijn lijsten van favoriete nummers zodat ze altijd een keuze kunnen maken. Als ik het verzoeknummer draai, noem ik ook altijd de naam van de aanvrager. Daar wordt dan ook van genoten. Nederlandstalig is erg populair: de havenzangers, Frans Bauer, Jantje Smit, Wil Tura en Peter Koelewijn. Maar ook nummers van eigen streek als die van Normaal en Boh Foi Toch zijn gewild. Net als Duits- en Engelstalige nummers."

Aan het einde van de middag komen de Snollebollekes, Mart Hoogkamer ('Ik ga zwemmen') en de Gebroeders Ko voorbij. De stemming zit er dan al goed in. Als vaste afsluiter komt André Hazes jr. met Leef. "Het is zo mooi om aan het einde van 'Muziek van Toen' te zien hoe de bewoners hebben genoten. Als de vrijwilligers de bezoekers weer terugbrengen naar hun woning en iemand roept: 'Nu nog brommers kijken', dan is mijn dag weer goed. Ik hoop hier nog lang muziek te mogen draaien, zo besluit Willem.

Muziek en dansen met Willem Beemsterboer en zijn vrijwilligers. De heer draait muziek en samen met de vrijwilligsters kunnen bewoners dansen en mee zingen. Een activiteit die elke week in Pronsweide is en op verzoek van de heer en mevrouw Wagendorp (vrijwilligster) een enkele keer op De Pelkwijk. Met heel veel enthousiasme en plezier wordt deze activiteit ontvangen.

FEEST EN VERMAAK

Koninginnedag, kermis, circus, carnaval, oogst en dorpsfeest, bloemencorso, pakjesavond, vuurwerk afsteken op oudejaarsdag, een ereboog plaatsen voor een bruidspaar of een Abraham zetten bij een vijftigjarige. In de sobere jaren vijftig keek jong en oud reikhalzend uit naar deze feesten en partijen. Met christelijke feestdagen als Hemelvaartsdag, Pasen, Pinksteren en Kerstmis gaven ze de broodnodige kleur aan het leven. Praalwagen met miljoen dahlia's die eind augustus op vrijdag – en zaterdagmorgen door het dorp trekken. Winkels, scholen, kantoren en fabrieken zijn gesloten. De kerkklokken klingelen feestelijk. Iedereen wil immers bij deze jaarlijkse dorpsfestiviteiten van de partij zijn. Na de bloemencorso trekken inwoners naar de kermis. De leden van de plaatselijke muziekkorpsen mogen uitblazen. Botsauto's, swingmill, steile wand en suikerspin lonken. Kinderen mogen touwtje trekken. In de cafés en feestzalen gaat de biertap open. Zo heb ik het volksfeest beleefd.
Overgenomen uit bewaar de herinnering van Dolf Ruesink

De geschiedenis van de Kermis

De term Kermis is zo'n 100 jaar geleden in Frankrijk ontstaan. De kermis is begonnen als een jaarmarkt ter gelegenheid van de wijdingsdag van de patroonheilige van de plaats. Het woord kermis is dan ook een verbastering van kermis of kerkemisse. De kermis leek later steeds minder op een wijdingsdag. Het werd ook telkens mooier met attracties. De kermis wordt nu gedurende enige dagen gevierd. Een kermisattractie wordt in het jargon een spul genoemd.

De grootste kermis van Nederland

De kermis van Tilburg is de grootste van Nederland. De kermis duurt tien dagen. Elk jaar zijn er verschillende themadagen. Maandag is roze maandag sinds 1990, het grootste homo-integratie-evenement in Nederland en er is ook de Caribische donderdag. Pas sinds in 2006 is er ook de senioren dag op de tweede vrijdag.

De kermis

Als je op veel kermissen in Nederland komt, zie je veel verschillende attracties. Bekende attracties zijn het reuzenrad, de draaimolen, de achtbanen en de spookhuizen. Maar je hebt bijvoorbeeld ook de booster of de sound machine. Je hebt ook veel gokkraampjes, bijvoorbeeld een grijper of eentjes vissen schietkraampjes en ook ballen gooien. Je hebt ook eetkraampjes, bijvoorbeeld een oliebolkraam of een snackkraam en ook een snoepkraam. Al die attracties, eetkraampjes en gokkraampjes hebben een plaats nodig. Als je zo'n plaats wilt, moet je betalen.

"Kiek es, dee'j dee'j dee'j muziek, dee'j klinkt as de Achterhoek. Zo'n heldere klank, net as de wind deur de graonen. En dee'j ritmes, dee'j dansten net as de waogen op de kermis. Daor zit 't leven in, dee'j levenslied. De liedjes die ze vroeger zongen, dee'j waren zo eerlijk, zo echt. Dee'j vertelden over 't werken op 't land, over de liefde, over 't leven. En dee'j muziek, dee'j verbond ons, dee'j maakte ons tot één. Dee'j speelde op verjaordagen, op feesten, dee'j zongen dee'j deuntjes overal. En dee'j muziek, dee'j is nog steeds dee'j dee'j van ons, dee'j is dee'j ziel van de Achterhoek."

Volksfeest Paling!

Zo at alle Wenterswiekers weet, eat i'j met 't Volksfeest Paling. Ne gerookten mot 't weazen en at 't liejen kan, een dee neet alt dus is. Miene annekdote geet over zonnen paling!

Den een-endartigsten augustus 1944 heurn ik mien vader proaten overde karmissen van vrogger, dee van veur den oorlog.

Wat ko'j dan fijn paling eaten! Wat zollé no gearne weer es zonnen dikken vetten oet 't vuussteken eaten! Ik hear 't em nog zeggen: "meiken, noa den oorlog gaot wi'j bi'j Vernes Paling halen!" Het duur'n nog een lang joar, moar oetendeluks zol 't dan toch nog gebeurn.

Neggen joar was ik en al "groot" Vernes had paling en wi'j der hen! Het dikke dier word'n in papier edrijt en ik wol 'm best dreagen. Best, tuurlijk meiken.

Zo ginge wi'j weer op hoes an. In de rechterhand heal ik zo stevig as ik

konne de paling vaste. Ik kneep 'm nog net neet fiene, moar 't schellen neet volle. Doo wi'j de Bosschestege ingingen, vroeg mien vader of ik em nog hadde. "Tuurlijk!" An 't ende bi'j De Klok vroeg e 't weer. Ik word'n een betjen kreggelig en zea: "Joa, natuurlijk he'k em good vaste, kiek dan!" Ik heel de hand hoge in de loch met het opgerolde papier der in, moar in dat papier zat ginnen paling.....

Dat was neet bes, dat begriep i'j wal. Wi'j terugge, hee lag nog wal argens in de steege hopp'n ik. Dat ha'j edach ,et dem drôkten van 't feest!

Hee was weg, helemoale weg! Ik had ne helen fijnen vader, dee mi'j ginnen afjach gaf. Hoo 't wieter egoane is wet ik neem meer. Verdrongen neumt ze dat tegenwoordig, moar altied at 't volksfeest d'r an kump mo'k an den paling denken dee mi'j mis ging!

*Geschreven door
Leidje Berg, Winterswijk*

Sinds een jaar zijn Dagopvang Ouderen Speciaal (Dos) en Dagcentrum De Berkhof samen gegaan en wel op locatie Vredense Hof. We staan nu bekend als Dagcentrum Vredense Hof.

Vrijdag 25 juli zijn wij met de bezoekers van het Dagcentrum Vredense Hof uit eten geweest in eigen huis.

Dit idee werd geboren tijdens het maken van onze activiteiten programma's voor in de zomermaanden. Hoe mooi is het om samen herinneringen te delen over onze vakanties van vroeger. De één ging met de caravan en de ander naar een hotel in Spanje. Zo hadden we samen bedacht om in drie weken drie vakantie landen aan te doen. Dus een week lang in het thema van Spanje, Frankrijk en Italië.... Vakantie vieren op het dagcentrum!

Hierbij denkend aan Spanje, o.a. schilderijen gemaakt voor op de gangen met een Spaanse Flamenco danser en danseres.

***Soms hoor je ergens een melodietje,
of de tekst van een bepaald liedje.
Waardoor je hartje wordt geraakt,
en emoties worden losgemaakt.
Soms zullen dan de tranen stromen,
door herinneringen die bovenkomen.
Dan brengt het horen van een lied,
je zomaar tranen van verdriet.
En soms zullen ze juist verdwijnen,
dan gaat het zonnetje voor je schijnen.
Dan wil je blij en vrolijk zingen,
en is je lach niet te bedwingen.
Dit alles door dat melodietje,
of de tekst van dat bepaalde liedje.
En de herinnering die het bracht,
waardoor je zomaar even huilt of lacht.***

De collega's van het Petit Café waren gelijk enthousiast over ons thema Spanje, en samen hebben het idee geopperd om een Spaanse maaltijd te gaan verzorgen. Hoe leuk was het om te zien dat onze bezoekers van het Dagcentrum uit eten gingen in eigen huis. Voor iedereen was het een grote verrassing dat de tafels mooi waren gedekt met bijpassend placemats en een menukaart geheel in de Spaanse sfeer.

Het dagcentrum heeft gezorgd voor de aankleding en het dessert en het Petit Café heeft gezorgd voor een heerlijk voorafje en hoofdgerecht! We hebben met elkaar de smaken van Spanje geproefd. Met heerlijke sangria hebben we samen een toast uitgebracht. Na de maaltijd werden we door bewoners en bezoekers hartelijk bedankt, met als opmerking het leek wel een 5- sterren restaurant!

Spanje in huis

Bommelwereld opent in Achterhoek: verwachtingen hoog voor toerisme

Opent haar deuren op 1 oktober

GROENLO - De Achterhoek is een geliefde bestemming voor toeristen die rust, ruimte en natuur zoeken. Naast de rustzoekers komen echter ook jonge gezinnen steeds vaker naar deze regio voor een kort of langer verblijf. De opening van een attractiepark rond de verhalen van Olivier B. Bommel en Tom Poes in Groenlo is volgens de directeur van Achterhoek Toerisme een mooie toevoeging aan het toeristische aanbod.

“We hebben al veel kleinschalige initiatieven die samen een compleet aanbod vormen”, zegt directeur Manuel Hezeman. “Bommelwereld wordt een kartrekker die ook andere attracties in de regio helpt groeien. De verwachting is dat zowel dagbezoekers als verblijfstoeristen het park zullen bezoeken, wat een positieve invloed zal hebben op de recreatiesector en de lokale economie in de Achterhoek.”

De toeristische sector in de Achterhoek groeit volgens Hezeman de laatste jaren gestaag en in balans. “Het is belangrijk om een divers aanbod te behouden voor verschillende doelgroepen. Bommelwereld zal bijdragen aan een toename van verblijfsbezoeken, doordat mensen langer in de regio willen blijven. Dit heeft een positief effect op vakantieparken, campings en andere recreatieve voorzieningen.”

Economische impuls

Ook wethouder Arjen Schutten van de gemeente Oost Gelre is enthousiast over de komst van het attractiepark. “Het toevoegen van een attractiepark is al jarenlang een wens binnen de regio”, zegt Schutten. “Dit zal een economische impuls geven en werkgelegenheid creëren. We verwachten dat er zo’n twintig fulltime banen bij komen”, legt hij uit. “Bovendien zullen bezoekers van Bommelwereld ook andere plekken in de regio ontdekken, zoals de historische stad Groenlo en de omliggende dorpen.”

Hoewel de Achterhoek bekend staat om zijn rust en natuur, past een themapark als dit volgens Hezeman en Schutten perfect in het imago van de regio. “Het is een indoor attractie zonder geluidsoverlast en past qua omvang bij wat we als regio aankunnen”, zegt Hezeman. “Een park zoals de Efteling zou hier niet passen, maar Bommelwereld sluit naadloos aan bij de Achterhoekse identiteit.”

Ook de thematiek van Olivier B. Bommel en Tom Poes past goed bij de regio. “De Achterhoek heeft veel kastelen en buitenplaatsen en Bommelstein sluit hier prachtig op aan”, zegt Hezeman. De wethouder voegt toe: “De verhalen van Olivier B. Bommel hebben veel geschiedenis en traditie, net als Groenlo. Het voelt alsof het park hier thuishoort.”

Duurzaamheid en verkeersveiligheid

Bij de ontwikkeling van Bommelwereld is volgens de wethouder rekening gehouden met de impact op de natuur en de verkeersveiligheid. “Uit onderzoek blijkt dat de bestaande infrastructuur de bezoekersstromen aankan en dat fietsers en wandelaars veilig hun weg kunnen vinden”, aldus Schutten. “Bovendien is er een landschaps- en natuurplan opgesteld om de natuurlijke omgeving te beschermen.”

De komst van het attractiepark draagt volgens Schutten bij aan de verdere ontwikkeling van de Achterhoek als toeristische bestemming. “Het park zal niet alleen een publiekstrekker zijn, maar ook herhaalbezoeken stimuleren. Ouders en grootouders die Bommelwereld bezoeken, ontdekken de regio en keren later terug om te genieten van de rust en natuur.”

Auteur :Davie Klein Gunnewiek

Bron: Omroep Gelderland

UITDRUKKINGEN VAN HEER BOMMEL

Dankzij de verhalen van Heer Bommel, van Marten Toonder, zijn er aan het Nederlands heel wat woorden en uitdrukkingen toegevoegd. Hieronder een mooie lijst van de uitdrukkingen van Heer Bommel.

- **minkukel**
- **breinbaas**
- **denkraam**
- **denktank**
- **grootgrutter**
- **bovenbaas**
- **zielknijper**
- **kommer en kwel**
- **heer van stand**
- **een eenvoudige doch voedzame maaltijd**
- **zoals mijn goede vader zei**
- **als je begrijpt wat ik bedoel**
- **geld speelt geen rol**
- **Tom Poes, verzin een list**
- **hoe vreselijk is dit alles**
- **als u mij wilt verschonen**
- **‘k wist niet dat ik het in mij had**

Een sprookje waar muziek in zit.....

De rattenvanger van Hamelen

Eens, heel lang geleden, werd het Duitse stadje Hamelen overvallen door horden ratten. Niemand had deze soort ooit gezien en niemand zal die ooit weer zien. Het waren grote zwarte monsters. Ze waren zo brutaal dat ze midden overdag over de straat renden. Ze zwermde de huizen binnen, zodat de mensen op het laatst geen vin meer konden verroeren zonder er een aan te raken. Als de bewoners zich 's morgens aankleedden, vonden ze overal ratten, zelfs in hun broeken en onderrokken, in hun zakken en schoenen. Als ze iets wilden gaan eten, had de vraatzuchtige bende alles al weggesleept van de kelder tot de zolder. 's Nachts was het nog erger. De lichten waren nog niet uit of die onvermoeibare knagers gingen aan het werk. Ze zochten en snuffelden langs het plafond, over de vloer, in de kasten en bij de deuren. Ze waren overal. Ze maakten zo'n lawaai met hun geknabbel en geknaag dat zelfs een dove nog geen uur rust had. Katten noch honden, vergif noch vallen, gebeden noch kaarsen voor alle heiligen hielpen iets. Hoe meer ratten men doodde des te meer kwamen er bij. Maar eens, op een vrijdag, kwam er een man met een vreemd gezicht in de stad aan. Hij speelde op een fluit en zong telkens weer dit liedje:

Wie leert ziet gewis

Wie of dit is:

De rattenvanger.

Het was een lange, lompe kerel, dor en bruinverbrand, met een kromme neus, een snor als een rattenstaart en twee grote gele, spottende steekogen. Hij droeg een grote vilten hoed met een rode hanenvaar, een groen jasje met een leren riem en een oranje broek. Zijn voeten staken in sandalen. Die had hij vastgemaakt met kruisbanden, zoals zigeuners dat doen. Je kunt hem zo nog zien op een gebrandschilderd raam in de kathedraal van Hamelen. Op het grote marktplein voor het stadhuis bleef de man staan. Hij draaide zijn rug naar de kerk terwijl hij door bleef zingen:

Wie leert ziet gewis

Wie of dit is:

De rattenvanger.

De gemeenteraad was juist bijeen om nog eens te praten over deze Egyptische plaag, waar niemand de stad van kon verlossen. De vreemdeling liet de raadsleden weten dat hij hen van alle ratten zou bevrijden. Hij zou dat doen vóór de nacht viel. Maar ze moesten hem er wel goed voor betalen. "Hij is een tovenaars!" riepen de burgers uit één mond. "We moeten voor hem oppassen." De burgemeester stelde hen gerust.

Hij zei: "Tovenaar of niet, als deze fluitspeler de waarheid spreekt, dan heeft hij dit afschuwelijke ongedierte op ons afgestuurd. En nu wil hij ons er voor goed geld weer van afhelfen. Goed dan, wij moeten leren de duivel met zijn eigen wapens te verslaan. Laat het maar aan mij over." De burgers vonden hun burgemeester een schrandere man en ze zeiden dus tegen elkaar: "Laat het maar aan hem over." En de vreemdeling werd bij hen gebracht. "Vóór de nacht," zei hij, "zal ik alle ratten van Hamelen hebben weggejaagd, als u me slechts een schelling per kop betaalt."

"Een schelling per kop?" jammerden de raadsleden. "Dat komt op miljoenen daalders!" De burgemeester haalde alleen zijn schouders op en zei tegen de vreemdeling: "Afgesproken! Voor de ratten zal een schelling per kop betaald worden, zoals u vraagt." De fluitspeler zei dat hij diezelfde avond nog zou beginnen, zo gauw de maan opging. Hij zei ook nog dat de inwoners rond die tijd niet op straat mochten komen. Ze mochten alleen vanachter hun ramen toekijken. Het zou een prachtig gezicht worden. Toen de andere inwoners van Hamelen van de afspraak hoorden, riepen ook zij uit: "Een schelling per kop! Dat zal ons een hoop geld kosten!"

"Laat het aan de burgemeester over," zeiden de raadsleden, terwijl ze elkaar veelbetekenend aankeken. En de brave mensen van Hamelen herhaalden: "Laat het aan de burgemeester over." Tegen de avond verscheen de fluitspeler weer op het marktplein. Net als de eerste keer ging hij met zijn rug naar de kerk staan. Op het moment dat de maan boven de horizon uitkwam, weerklonk de fluit: Trarira, trari! Eerst was het een slepend, strelend geluid. Toen werd het steeds krachtiger en dringender en het klonk zo helder en luid dat het tot in de verste stegen en schuilhoeken van de stad te horen was. Al gauw kwamen de ratten naar buiten. Ze kwamen uit de kelders, van de vliering, van onder de

meubels, uit alle hoeken en gaten van de huizen. Ze zochten naar de voordeur, stortten zich de straat op en - trip, trip, trip - begonnen in lange rijen naar de voorkant van het stadhuis te rennen. Grote golven bedekten de straten, zo dicht opeen liepen ze. Het leek wel een overstroming. Toen het plein helemaal vol was, draaide de fluitspeler zich om en ging, nog steeds luid spelend, naar de rivier die langs de stadsmuren van Hamelen stroomt.

Daar aangekomen keek hij om; de ratten kwamen achter hem aan. "Hup! Hup!" riep hij, terwijl hij met zijn vinger naar het midden van de stroom wees. Daar klokte het water rond en werd omlaag gezogen als in een trechter. En hup, hup, zonder te aarzelen maakten de ratten de sprong, zwommen lijnrecht naar de trechter, doken er voorover in en verdwenen.

Het plonzen ging zo zonder ophouden door tot middernacht. Tenslotte kwam er een grote rat aan, wit van ouderdom. Hij had zich met moeite voortgesleept en hield nu stil op de oever. Het was de koning van de troep. "Zijn ze er allemaal, Vriend Withaar?" vroeg de speler. "Ze zijn er allemaal," antwoordde de witte rat. "En met z'n hoevelen waren jullie?"

"Met negenhonderdnegentigduizend, negenhonderd en negenennegentig."

"Goed geteld?"

"Goed geteld!"

“Ga dan en voeg u bij hen, oude koning, en tot ziens.” En de oude witte rat sprong op zijn beurt in de rivier, zwom naar de draaikolk en verdween. Toen de fluitspeler zo zijn opdracht had uitgevoerd, ging hij naar bed in de herberg. En voor het eerst in maanden sliepen de inwoners van Hamelen die nacht rustig. De volgende morgen om negen uur verscheen de fluitspeler op het stadhuis, waar de raad op hem wachtte. “Al uw ratten zijn gisteren in de rivier gesprongen,” zei hij tegen de raadsleden, “en ik sta er voor in dat er geen enkele terug zal komen naar de stad. Er waren er negenhonderdneventigduizend, negenhonderd en negennegentig, tegen een schelling per kop. Reken dat eens uit!”

“Laten we eerst de koppen tellen. Een schelling per kop is een kop per schelling. Waar zijn de koppen?” “De rattenvanger had deze gemene tegenzet niet verwacht. Hij werd bleek van woede en zijn ogen schoten vuur. “De koppen!” schreeuwde hij. “Als jullie daar prijs op stellen, ga ze dan zoeken in de rivier!”

“Zo?” hernam de burgemeester, “dus u weigert de voorwaarden van de overeenkomst na te komen? Dan zouden wij van onze kant elke betaling kunnen weigeren. Maar u bent ons van nut geweest en daarom zullen wij u niet laten gaan zonder een beloning.” Met deze woorden bood hij hem vijftig daalders aan. “Houdt uw beloning maar zelf,” antwoordde de fluitspeler trots. “Als u mij niet betaalt, zal ik door uw kinderen betaald worden.” Hierop trok hij zijn hoed over zijn ogen, liep haastig het stadhuis uit en verliet de stad zonder tegen een sterveling iets te zeggen. Toen de bevolking van Hamelen hoorde hoe de zaak afgelopen was, wreven ze zich in de handen en lachten. Dat de fluitspeler er zo slecht was afgekomen, vonden ze helemaal niet erg. “Die is in zijn eigen kuil gevallen,” zeiden ze. Maar waar ze het hardst om moesten lachen, was zijn dreigement, dat hij zich door hun kinderen zou laten betalen.

Ha! Ha! Zulke schuldeisers zouden ze hun hele verdere leven wel willen hebben. De volgende dag, een zondag, gingen ze opgewekt naar de kerk. Ze waren blij dat ze na afloop eindelijk eens iets lekkers zouden kunnen eten, waar de ratten niet aan hadden gezeten. Ze waren helemaal niet voorbereid op het verschrikkelijke, dat hun wachtte toen ze thuiskwamen: nergens kinderen! Ze waren allemaal verdwenen! “Onze kinderen! Waar zijn onze arme kinderen?” was de kreet die spoedig in alle straten te horen was.

Toen kwamen drie kleine jongens jammerend en schreiend door de oostelijke stadspoort, en dit verhaal kwam eruit: Toen de ouders in de kerk zaten, klonk er wonderlijk mooie muziek in de straten. Aangetrokken door de betoverende klanken waren alle jongens en meisjes die thuis gelaten waren al gauw naar het grote marktplein gegaan. Daar vonden ze de rattenvanger die op zijn fluit speelde. Toen de vreemdeling wegging, waren ze hem gevolgd. Dravend, zingend en dansend op de tonen van de muziek waren ze meegelopen tot aan de voet van de berg, die je ziet als je Hamelen binnenkomt. Toen ze bij de berg kwamen, ging deze open. De speler was met hen naar binnen gegaan. Toen sloot de berg zich weer. Alleen de drie kleinen die het avontuur vertelden, waren als door een wonder buiten gebleven. De een was kreupel en kon niet hard genoeg lopen. De tweede was zo vlug het huis uitgerend dat hij maar één schoen aan had. Hij had zich aan een grote steen gestoten en kon bijna niet voort. De derde was op tijd gekomen, maar toen hij zich haastte om naar binnen te gaan, was hij zo hard tegen de wand van de berg gebotst dat hij achterover gevallen was. Op dat moment was de berg achter zijn vriendjes dicht gegaan. Toen de ouders dit hoorden, gingen ze nog harder jammeren. Ze holden met pieken en houwelen naar de berg en zochten tot de avond naar de opening waardoor hun kinderen verdwenen waren. Tevergeefs.

Toen de nacht viel, keerden ze tenslotte radeloos naar Hamelen terug. Maar het ongelukkigst voelde zich de burgemeester die met de speler had onderhandeld. Hij had drie zoons en twee dochters verloren. Tot overmaat van ramp overstelpten de inwoners van Hamelen hem met verwijten. Ze vergaten daarbij dat ze het de dag tevoren met hem eens waren geweest. Wat was er met die ongelukkige kinderen gebeurd? De ouders bleven hopen dat ze niet dood waren en dat de rattenvanger, die stellig uit de berg gekomen was, hen meegenomen had naar zijn eigen land. Daarom lieten ze nog jarenlang in verschillende landen naar hen zoeken. Maar niemand vond ooit een spoor van de arme kinderen. Pas veel later hoorde men er weer iets over. Ongeveer honderdvijftig jaar na de droevige gebeurtenis, toen er geen vader, moeder, broer of zuster uit die tijd meer over was, kwamen er op een avond enkele kooplieden uit Bremen in Hamelen aan. Ze waren uit het oosten op weg naar huis. Ze vroegen de gemeenteraad te spreken. Ze vertelden dat ze op de doortocht door Koemenië in een bergachtige streek geweest waren. Het heette daar Transsylvanië. De bewoners spraken alleen maar Duits, terwijl iedereen rondom hen Roemeens sprak. Deze mensen hadden verklaard dat ze uit Duitsland kwamen, maar dat ze niet wisten hoe ze in dit vreemde land waren terechtgekomen. “Welnu,” zeiden de Bremer kooplieden, “deze Duitsers moeten de nakomelingen zijn van de verloren kinderen van Hamelen.” De bevolking van Hamelen twijfelde daar niet aan. En sindsdien zijn ze ervan overtuigd dat de Transsylvaniërs van Roemenië hun landgenoten zijn, van wie de voorouders als kinderen uit Hamelen zijn weggevoerd door de fluitspeler. Er zijn een heleboel dingen op de wereld die moeilijker te geloven zijn dan dit.

Bron: www.beleven.org/verhalen

Muziek

*Muziek, de taal van het hart,
die onze ziel kan raken,
die ons kan vervoeren,
en ons kan laten ontwaken.*

*Muziek, een melodie van emoties,
Die ons meeneemt naar andere sferen,
Die ons kan laten dansen,
En ons kan laten zweven.*

*Muziek, een symfonie van geluiden,
die ons kan troosten in moeilijke tijden,
die ons kan inspireren
en ons kan laten groeien.*

*Muziek, een universele taal,
die grenzen overstijgt,
die ons verbindt met elkaar
en ons hartstochtelijk doet zingen.*

*Muziek, een eeuwigdurende bron,
die ons altijd zal vergezellen,
die ons zal blijven omringen,
en ons zal blijven betoveren.*

Eerste ritje op de nieuwe duofiets voor De Berkhof

Bewegen is belangrijk bij De Berkhof. Fietsen op een duofiets met een vrijwilliger is een fijne manier om samen in beweging te blijven. Je voelt de wind in je gezicht en kunt gezellig kletsen over wat er allemaal te zien is in ons mooie Winterswijk.

De oude duofiets was aan vervanging toe. Maar een nieuwe duofiets koop je niet zomaar. Daar is geld voor nodig. Gelukkig waren er fijne sponsors die ons hebben geholpen. De leerlingen van basisschool Bargerpaske hielden vorig jaar een sponsorloop. Daarmee haalden ze maar liefst € 2.000 op voor De Berkhof.

Collega Narda Maas meldde ons aan voor een actie van OVM Onderlinge Verzekeringen.

Deze organisatie schenkt elk jaar een deel van hun winst aan goede doelen die worden aangedragen door hun leden. Dankzij Narda ontvingen we een donatie van € 1.000.

De Stichting Vrienden van De Berkhof betaalde de rest. Zij helpen vaker mee met mooie initiatieven voor onze bewoners. Op donderdag 12 juni was het feest. Toen werd de nieuwe duofiets officieel in gebruik genomen. Onder groot applaus voor de sponsors werd de fiets naar voren gereden. Alle leerlingen van de Bargerpaske mochten een proefritje maken. En een ijsje maakte het feest compleet!

*De aanschaf van de duofiets is mogelijk gemaakt door de sponsors :
OBS de Bargerpaske,
OVM onderlinge verzekeringen
Stichting vrienden van De Berkhof*

Beweegroute in Park De Berkhof

Dankzij de samenwerking tussen Marga Klompé en Actief Winterswijk, onderdeel van de gemeente Winterswijk, is in juni een beweegroute gerealiseerd in Park De Berkhof.

Langs de route staan negen bordjes met eenvoudige oefeningen die zowel stand als zittend uitgevoerd kunnen worden. De oefeningen zijn afgestemd op verschillende niveaus, zodat iedereen op eigen tempo kan deelnemen.

De beweegroute is geopend door wethouder Elvira Schepers-Jansen en mevrouw Stemerding, bewoonster van De Berkhof. Zij onthulden samen een informatiebord dat bezoekers uitleg geeft over het gebruik van de route. "Fit blijven als je ouder wordt zit in kleine

dingen," aldus wethouder Schepers-Jansen. "Even naar buiten, een stukje wandelen of een paar oefeningen doen helpt al enorm. We ondersteunen graag initiatieven die bewegen leuker maken. Regelmatig bewegen helpt bij dagelijkse handelingen zoals opstaan en boodschappen doen," benadrukt Schepers-Jansen. "Bovendien draagt het bij aan een betere nachtrust en meer energie."

Op maandagmorgen is er een enthousiaste groep deelnemers begonnen met het lopen van de beweegroute. Onder leiding van vrijwilligster Annie Oonk doen ze allemaal op hun eigen manier de oefeningen.

Ze trotseren het Hollandse weer. Zo hebben ze ook al een flink nat pak opgelopen.

Leden Cliëntenraden Winterswijk

per augustus 2025

Leden cliëntenraad De Berkhof

- De heer B. Beernink
Cliënt woonzorgcentrum
- Mevr. T. Beernink
Cliënt woonzorgcentrum
- Mevr. W. te Lindert
Cliënt woonzorgcentrum
- Mevr. A. Sengers
Cliënt woonzorgcentrum
- De heer I. Rauwerdink
Familie cliënt
- Mevr. G. Smeman
Cliënt woonzorgcentrum
- Vacatures

Leden cliëntenraad De Pelkwijk

- Mevr. P. ten Damme
Contactpersoon
- Mevr. T. Vaags
Cliënt woonzorgcentrum
- Mevr. S. Dunnewold
Familie cliënt
- Vacatures

Leden cliëntenraad Pronswaide/ Groepswonen Meddo

- De heer H. te Brummelstroete, CCR-lid
Familie cliënt woning 4
- De heer G. ten Hietbrink
Contactpersoon
- Mevr. P. ten Damme
Familie cliënt groepswonen Meddo
- Vacatures

Leden cliëntenraad Vredense Hof

- De heer A. van Westhreenen, CCR-lid
Familie cliënt woning C
- Mevr. I. Beijers-Holderes
Contactpersoon
- Mevr. L. Idink-Beijers
Contactpersoon
- Mevr. L. Ubbink-Wiggers
Contactpersoon woning B
- Mevr. M. Klein Langenhorst
Contactpersoon
- De heer A. van Dam
Cliënt
- De heer B. Vaags
Cliënt

Leden cliëntenraad Thuiszorg Marga Klompé

- Mevr. M.J. Dibbets-Jansen
Winterswijk
- Mevr. S. de Booij
Winterswijk
- De heer W.R. Broeke
Lochem
- Mevr. E. Venderbosch
Lochem
- Regio Aalten
Vacature

Bureau Ondersteuning Cliëntenraden
Morgenzonweg 29
7101 BH Winterswijk
Tel: 06-13114417 (Karina Fremmer) /
06-22418579 (Monique Fokkert)
email: secr.clientenraden@szmk.nl

Herfstpuzzel

```

x x b k f ij j l t a m w a a i e n j i c s j n g k
g w v r u c h t e n t t g n e v o e g w b b o d o
z m d j g v r j b g n x p x i ij b j h a g e l e u
i s e i z o e n e g a s j l k n h w n z w k o b d
f t l x l b r u s f r m ij n e u b k s x i l n v e
m a s t l m s s s t t t m e l o i r e g e n v t r
ij e d u d g z l e n o t e n s e l c c s r g g a n
v o c h t i g a n o u i k s d e h a r k e n n k c
x b x a u e r k b q f d e u j k ij g j e b o a k u
h b s p f v h k a g t f h s u h g r h l s g j e u
a w o p e n n e h b e z e m a o c t a t f s a n m
i v b e h a a n c n k r u v u o x n m f e j a i x
z r l l n i m i s t i g h e ij r g s l p ij u r c s
h j d s g h b j b z e b j g l n ij c z s ij ij w u p
q d r u p p e l s f g l g e k r u i s s p i n a e
a h c p h t d l c s e n s n g s m i g g h ij n j l
p e n n ij z r o n k l d d d p w i n w f i v f h e
p m d e f b k u l p s k j n e k e u r n i ij g n n
n a c h t v o r s t x s t ij m r f t o f p x p z t
  
```

appels	eekhoorn	harken	nachtvorst	seizoen	vegen
bessen	egels	kouder	najaar	slakken	vochtig
bezem	eikels	kruisspin	noten	spelen	vruchten
druppels	hagel	mistig	regen	takken	waaien

Terugblik

ZWARTE CROSS

Wat was het genieten

Van 17 t/m 20 juli was het zover. Vier dagen lang mochten we samen met bewoners Grooven en Stoeven op de Zwarte Cross. Van avonturen op de crossbaan tot een ritje over het terrein met de rolstoelfiets. En natuurlijk... Stamcafé De Schans. Daar gebeurde het allemaal. De plek vol ontmoetingen, polonaises, spelletjes, serenades én samen advocaatjes drinken. Jong en oud kwam hier samen. Het was goud!

We kijken terug op onvergetelijke dagen. Vol dankbaarheid en trots. En vooral: vol mooie herinneringen.

Dankjewel aan iedereen die er was of dit mogelijk maakte. Namens ons, en namens de bewoners.

We hebben GE-NO-TEN!

Een speciaal dankjewel aan: de Zwarte Cross, Rolly's Royce voor de ritjes over de crossbaan, de rolstoelfietstaxi van VanRaam, Diva Dichtbij voor de prachtige serenades, DJ-erik.nl voor het feestelijke vermaak in ons stamcafé, onze medewerkers en vrijwilligers. En natuurlijk de bewoners!

Bekijk de beelden en geniet nog even met ons mee.

Verbinden en Ontmoeten

In de vieringen die we binnen de locaties van Marga Klompé houden, draait alles om verbinden en ontmoeten. Verbinding met elkaar als gemeenschap van mensen. Verbinding met God of met de kern van je bestaan. Ontmoeting door samen te zingen, te bidden en te luisteren naar betekenisvolle verhalen. Het samen delen van je geloof en leven. We zoeken naar vormen die herkenbaar zijn binnen de verschillende tradities en passend bij de tijd waarin we leven. Dit betekent soms ook afscheid nemen van vertrouwde vormen, in de hoop dat het nieuwe ons opnieuw zal brengen wat we zochten: verbinding en ontmoeting.

Een concreet voorbeeld hiervan vond plaats in de Molenberg, waar op de laatste zaterdag van juni de Sint-Vincentiuskapel aan de eredienst werd onttrokken. In een bijzondere eucharistieviering waren we voor de laatste keer samen in deze gewijde ruimte. Men sprak over de geschiedenis van de kapel met woorden van weemoed en dankbaarheid.

Het ontstaan van De Molenberg, het ontstaan van de kapel en de geschiedenis van de Zusters van Julie Postel werden opgehaald. De Zusters van Julie Postel verzorgden de zieken in het Sint-Vincentiusziekenhuis, het voormalige ziekenhuis in Groenlo dat in 1374 als gasthuis was gesticht. De zusters lieten de kapel bouwen voor hun dagelijkse gebedsdiensten en voor de mensen die in het ziekenhuis verbleven. In 1987 werd het voormalige ziekenhuis gerenoveerd en opende Stichting Zorgcombinatie Marga Klompé het verzorgingstehuis 'De Molenberg'.

Na afloop van de viering werden de relieken en het Heilig Sacrament uit de kapel gedragen en naar de naastgelegen H. Calixtusbasiliek gebracht. Na bijna 90 jaar van gebed in deze ruimte kwam er met dit bijzondere ritueel een einde aan dit tijdperk. Hoewel er geen vieringen meer gehouden zullen worden, blijft de kapel bestaan als gemeentelijk monument en krijgt ze een nieuwe betekenis als ontmoetingsruimte.

Foto: Groenlose Gids

We zijn dankbaar voor de zorg en toewijding van de Zusters van Julie Postel. We zijn ook dankbaar voor de rijke traditie van geloof en leven waarin staan en die ook ons inspireert. Deze inhoud dragen we nu verder in een nieuwe vorm van de kerkdiensten die we houden in de Mattelier, de

activiteitenruimte in De Molenberg. Hoewel de tijden veranderen, gaat zo het verhaal verder. Het verhaal van mensen met elkaar en met God, het verhaal van ontmoeting en verbinding.

Vanuit de vakgroep geestelijke verzorging, Petra Speelman

**Marga
Klompé**
voor het beste van elk moment